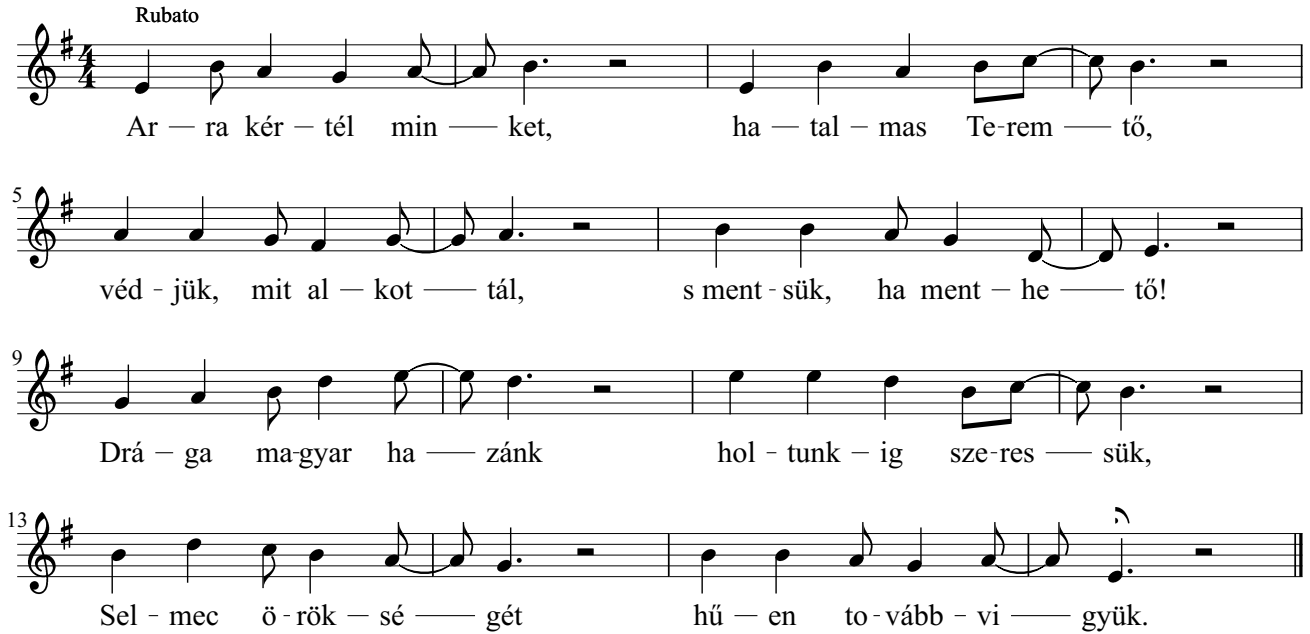

Természetvédők nótája

Vajda Márton a. Podi

Rubato

Ar - ra kér - té l min - ket, ha - tal - mas Te - rem - tő,
véd - jük, mit al - kot - tál, s ment - sük, ha ment - he - tő!
Drá - ga ma - gyar ha - zánk hol - tunk - ig sze - res - sük,
Sel - mec ö - rök - sé - gét hű - en to - vább - vi - gyük.

1. Arra kértél minket, hatalmas Teremtő,
védjük, mit alkottál, s mentsük, ha menthető!
Drága Magyar hazánk holtunkig szeressük,
Selmec örökségét hűen továbbvigyük!
2. (A) természet csodája két kezed munkája,
hallgassunk szavára, mert nagy lesz az ára,
hogya nem vigyázzuk, - hisz oly sebezhető -,
az, mi már elpusztult, (új)ra nem teremhető.
3. Kárpátok ölében csendes kicsiny Hazánk,
magas egeiben büszke sólyom kiált:
Ezt a földet szolgálj, ezt a szép vidéket,
itt temetnek el majd, ez nevelt fel téged!
4. Görbe minden utcád, hepehupás, sáros,
(ha) hívsz, mi mind ott leszünk, drága ősi város!
Fel hát hű barátok, igyatok, s töltsetek,
rád ürítjük korsónk, Selmec, sáros Selmec!